

Příloha k protokolu o SZ č.

Student/-ka: **Vojtěch Vávrů**

Vysoká škola: .
Filozofická fakulta Jihočeské univerzity

Aprobace:
Bohemistika

Ústav:
Ústav českého jazyka a literatury

Recenzent * /
Mgr. Vera Yakimova-Kaplická

Datum odevzdání posudku:
10. 6. 2014

Vedoucí b. p. * /
Mgr. Veronika Faktorová, Ph.D.

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Arabeska v české literatuře druhé poloviny 19. století

.....
(téma)

Předložená bakalářská práce Vojtěcha Vávrů srovnává různé tvůrčí realizace žánru arabesky v české literatuře druhé poloviny 19. století. Postupuje přitom od nejvýznamnějšího autora této specifické krátké prózy Jana Nerudy k méně známým autorům Svatopluku Čechovi, Janu Lierovi a Františku Heritesovi. Výchozím, a jistě smysluplně zvoleným krokem této komparativní práce je stanovení modelu žánru, tj. vytčení povinného „minima“ příznaků, které text musí vykazovat, abychom jej mohli označit jako arabesku. Autor zde vyšel ze slovníkového hesla pojednaného v *Encyklopedii literárních žánrů* D. Mocné a J. Peterky a přečetl i dostupnou odbornou literaturu k tématu. Bohužel již ale příliš nerefletoval úskalí, které se v takto pojatém vymezení skrývá. Slovníková definice i odborná pojednání o arabesce se totiž povětšinou zakládají na textech Jana Nerudy, jenž s žánrem zacházel velmi svébytně. Autor práce sice Nerudův postup okomentoval – v úvodu na s. 8 čteme „Nerudovy Arabesky lze vnímat jako umělecky značně invenční záležitost, která žánr v mnoha ohledech modifikovala, ne-li přímo destruovala“ – avšak nastolenému problému se dále zcela vyhnul. Odpověď na otázku, nakolik jsou znaky přisuzované žánru specifické pro Nerudu, anebo představují obecné, napříč tvorbou různých autorů sdílené charakteristiky, tedy v textu nenalezneme.

Tento nedostatek zároveň poukazuje na celkovou povahu práce – Vojtěch Vávrů dokázal soustředit a adekvátně zpracovat rozsáhlou odbornou literaturu, avšak neprojevil

dostatek odvahy k samostatnému hledání a osvětlování povahy vybraných děl a jejich kontextu. Patrné je to zejména v klíčové části práce, analyzující texty „marginálních autorů“. Zatímco u Nerudy jsou na základě vyčtených poznatků široce charakterizována autorova díla v ohledu textologickém, jazykovém i motivickém, u Liera, Čecha i Heritese se Vávrů, postrádaje dostatek sekundárních zdrojů, omezuje jen na složku motivickou, a to poměrně vágně pojednanou. Zamýšlená komparace s Nerudou tak působí nehotově, respektive poněkud nekoncepčně. Podobný problém ostatně provází i úvodní kapitolu představující arabesku v různých druzích umění a také ve světové literatuře. Rozsáhlé analýzy Poeových a Gogolových arabesek se zdají poněkud nadbytečné, byť Vávrů se pokusil o sumarizaci recepce zmíněných děl v české literatuře. Chybí zde spojitost jak s Nerudovými texty, tak s dílem ostatních sledovaných autorů (přitom tyto souvislosti byly v české literární vědě zaznamenány, jak nakonec dokazují Vojtěchem Vávrů citované autority na s. 44 a s. 35).

I když se Vávrů dokázal dobře zorientovat v rozsáhlé odborné literatuře a na jejím základě podnikl samostatnou analýzu nepříliš známého a doceněného materiálu, jeho práce zůstala v rovině solidní kompilace bez výrazných, či dokonce objevných závěrů. Jistou ukvapenost a nehotovost lze ostatně pozorovat i v grafické úpravě textu (na s. 40 i jinde nejsou tituly děl vyznačeny kurzivou, ačkoliv jinde a správně ano; na s. 35 a dále se náhle mění způsob citací primárních zdrojů atd.). Rušivě mnohdy působí i jazyková stránka textu (např. na s. 9 lze zaznamenat hned několik odchylek od správné větné stavby, kupř. chybná předložková vazba ve větě „na Hanslickovo použití pojmu se rozpoutává celá řada kritik“). Z uvedených důvodů hodnotím práci pouze jako dobrou.

Návrh na klasifikaci bakalářské práce: **dobře**

.....
podpis vedoucího bakalářské práce

Českých Budějovicích
V

10. 6. 2014
dne

Stupeň klasifikace:	Výborně	Velmi dobře	dobře	nevyhověl
---------------------	---------	-------------	-------	-----------